

Ilona Tomi

Kitis kiira

metsään

Kitis kiira metsään

Ilona Tomi

Kitis kiira metsään

© 2014 Ilona Tomi

Kuvitus: Viljami Heinonen

Päällys ja taitto: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-318-050-5

Sisällysluettelo

Taikapeili	7
Tammikuu	9
Helmikuu	28
Maalis- huhtikuu	47
Toukokuu	73
Kesäkuu	78
Heinäkuu	82
Elokuu	88
Syyskuu	95
Lokakuu	99
Marraskuu	104
Joulukuu	108

Taikapeili

Hannan mielestä herääminen on hauskaa - yleensä. Tänä aamuna ei ole. Hän pitää silmiään tiukasti kiinni. Silmäluomiin melkein sattuu, kun silmät tahtovat herätä, mutta Hanna ei tahdo. Alakerrassa liikutaan, kuuluu vaimeaa puhetta. Ulko-ovi pamahtaa kiinni, isän auto lähtee pihasta. Isä vei tavaransa jo eilen uuteen kotiin. Siellä on isän uusi perhe. Isällä on kaikki uutta, uusi tyttökin.

Hanna nousee sängystä, vaikka ei tekisi mieli. Ei huvita mennä alakertaan.

Ulkona näkyy olevan sateinen ilma. Katu kiiltää märkänä. Ihmiset kyyhöttävät sumussa harmaina bussipysäkillä vanhan kirkon edessä. Onneksi on vielä joululoma, eikä tarvitse sännätä kouluun melkein keskellä yötä.

Hanna sitaisee silmille valuvat hiuksensa nutturaksi ja pistää nutturan läpi keltaisen lyijykynän, joka lojuu pöydällä. Hän vilkaisee huoneensa seinäpeiliin: peilin tytön suu on mutrussa, ja vanha peili vääntää kasvoja vinoon. Valkoinen yöpaita saa kasvot näyttämään kalpeilta.

Hän poimii käteensä keltakantisen kirjan yöpöydältä ja muistaa uuden vuoden taikapeilin, josta siinä kerrotaan. Kirjoituspöydälläkin on pieni peili. Hanna kääntää sen seinäpeiliin päin. Molempien peilien pinnoille avautuu käytävä; molemmissa peileissä käytävä jatkuu loputtomiin.

Hanna kurkistaa kirkkaaseen peilikäytävään. Hän asettuu käytävän eteen. Hänen edessään avautuva käytävä näyttää niin todelliselta, että sinne voisi kävellä. Hän ottaa varovaisen askeleen ja solahtaa käytävän sisään. Hän astuu eteenpäin. Käytävällä rapisee sora.

– Kummallista, hän ehtii ajatella, kun käytävä päättyy, ja hän astuu varovasti jäiselle maantielle. Hän vilkaisee taakseen, mutta käytävä on kadonnut. Maantie jatkuu lumisen metsän reunaan. Talvinen taivas rusottaa. Tien reunassa nököttää harmaa, vino talo.

Hanna yrittää muistaa, mistä onkaan tulossa.

Tiellä kulkee hevonen ja reki. Hevonen pysähtyy, ja reestä hyppää pitkä mies. Miehellä on päällään sarkahousut ja vanha, likainen takki, jaloissa pitkävartiset nahkasaappaat.

– Mikäs tyttö täällä kuljeksii?, mies kysyy tiukasti. Hän asettuu seisomaan Hannan eteen kädet puuskassa. Reessä istuu pieni poika, joka on tunkenut nyrkin suuhunsa ja tuijottaa Hannaa mustin silmin. Mies työntää resuista hattuaan takaraivolle ja keinuu kantapäillään työntäen kouransa housujensa taskuihin.

– Mistä sinä tulet? Mikä nimesi on?

– Hanna... tulen...

Hanna ei osaa sanoa, mistä tulee.

– Kenen tyttö sinä olet?, mies tivaa.

Hanna ei osaa vastata. Häntä huimaa, pää tuntuu vähän kipeältä.

– Taidat olla irtolainen ja orpo, kun et osaa sanoa, kenen tyttö olet, mies murahtaa ja tarttuu äkisti Hannan käsivarteen. – Kärriihin siitä. Mies tarraa Hannan olkapäihin ja pyöryttää tytön ympäri. – Mitäs sinulla täällä on? Mies nappaa käteensä lyijykynän Hannan hiuksista ja hiukset putoavat olkapäille. – Herrojen kapineita, oikea kynä. Mistäs varastit?

– En minä...muuta Hanna ei saa sanottua.

Mies pistää kynän nopealla liikkeellä taskuunsa. Hän ottaa Hannaa tiukasti kainaloiden alta ja nostaa hänet kärriihin pojan viereen, hyppää seisomaan kärriille, ottaa ohjat ja maiskauttaa hevoselle. – Mennään, Poju, täyttä laukkaa!

Hevonen nostaa päätään, puree kuolaimiaan ja lähtee liikkeelle.

Tammikuu

Huutolaislapset

Tampere 1870

–Tässäpä reipas tyttö, nopsa apu emännälle.

Mies tönäisi Hannaa kohti pihassa seisoskelevia ihmisiä. – Tästä saa hyvät rahat ja rivakan työihmisen taloon!

Väki alkoi kerääntyä kuuntelemaan vaivaishuutokauppaa. Etummaisena seiso i so, punanaamainen isäntä, sudennahkalakki rehvakkaasti kallellaan. Isäntä irvisteli ja kaiveli tikulla hampaitaan, hengityksen höyry nousi pakkasilmaan.

Hannan varpaat olivat jäässä, ja hän yritti hypellä lämmittääkseen niitä. Isännän vieressä seiso i laiha, vakava emäntä ja hänen takanaan tumma, nuori mies, joka katseli Hannaa tarkasti.

– Kyllähän tuon voisi ottaa, sanoi sudennahkahattuinen mies hitaasti. – Saisi emäntä kerkiäväisen piian. Työtä on isossa talossa enemmän kuin ehtii tehdä. Mies tiiraili Hannaa kynsien leukaansa. – Se edellinen, joka otettiin, oli heikko ja kuoli jo syksyllä. Yskiikö tuo?

– Ei yski, terve on, kannattava kauppa, rahaa tulee ja työapua, mies touhusi ja tönäisi Hannaa lähemmäksi isäntää .

Tumma, nuori mies katseli Hannaa silmät sirrillään. Hanna nosti leukaansa ja puri huultaan. – Jos minut kerran huutokaupataan, menen mielummin tuolle puhumattomalle kuin tuolle toiselle, tuo vanha katsoo ahneesti, hän ajatteli.

– Kuoli se piika, kun nälässä piditte. Tummatukkainen mies ei kääntynyt katsomaan punanaamaista isäntää puhuessaan.

– Mitä sinä sanoit?, isäntä ärähti, – Isossatalossa riittää kyllä ruokaa kaikille, huutolaistytöillekin!

– Minä otan tuon tytön, vien sen avuksi äidille, nuorempi mies päätti.

Hanna nyyhkäisi.

Huutokauppaa pitävä mies kääntyi hätäisesti isännän puoleen. – Teille löytyy parempi. Täällä olisi poika, vahva ja nopsa tekemään kaikki, mitä käsketään. Orpo äidistään, isästä ei tietoa. Koska poika on nuori, saatte hyvän korvauksen. Se on kannattava kauppa. Poika kasvaa ja oppii töille nopeasti.

Hanna kääntyi katsomaan poikaa, joka värjötteli ohuessa paidassaan hänen vieressään. Pojan posket helottivat kuumeisen punaisina. Puhumaton poika se oli, vakavan näköinen. Hanna oli yrittänyt pojalle jotain jutella, mutta poika vain katsoi ilmeettömänä ohi.

Tampere 1870

Mikä kiira oikein on? Mitä voi nähdä, jos kurkistaa onnenpeiliin? Miksi kekrinä pitää ratsastaa siällä?

Miten voi ennustaa tulevia tapahtumia? Miksi trullit istuvat pääsiäiskirkossa kiulu päässään?

Hanna oppii kaikenlaista jännittävää ja hauskaa, kun hän viettää vuoden 1870 lidesjärven torpassa.

Pietari on huutolaispoika, jonka isä on hukassa. Maria tekee sulhastaijoja ja kertoo hurjia tarinoita. Mikolla on sydänsuruja ja mummo loitsii sudet pois pihapiiristä.

Tervetuloa aikamatkalle!

Kurkista onnenpeiliin!

9 789523 180505

BoDTM
BOOKS on DEMAND

ISBN: 978-952-318-050-5 www.bod.fi